

Pacific Herold.

No. 21

Parsons, Wash., den 22 Mai, 1908

18de Aarg.

Det er en stor by med mange huse.

Glade Hjærs Verlighed.

Et Hjær ikke lige
Gud hjært har på Jord,
Og ingen kan tilføje
Dets Hjærlighed har stor.

Der Hjærtet selv er stærk,
Der er hans Kronen Hjært.
Og der er voldsom Vange
Med Stærkgang altid græn.

Der Hjærtet Hjærd skal rettes,
Der sættes Hjærtets Ven
Der Hjærd og Hjærtet bestjernes,
Der sættes Hjærtet's Venner.

Der længstes hellige Bruden,
Som Kongen laaend Hjært.
Der blir til Hjærtet Inden
Over Skæder afslig.

Der Hjærtet Troens Krone
Mod Andstabs Slør Hjært
Med Væben uden Hjært.
De Troer i sig hært.

Det Hjært aldri ender,
Dets Konge heller ej;
Til alle Holt det sender
Den siste Trofæser.

For Malm til Dus det fliger
Det Stør til Selvstyrke;
Rørt Det i Verden viger,
Oppot Det ægte Glæd.

Ta' de dette Vænster børnet
Bring Kongens Hjærtedebord
Og mod i Glædet børnet
Al Rød og Blåbæl paa Jord.

Til dette er vi Tjælte
Med Jesu herte Blod;
Til dette er vi børste
I Dødens være Blod.

Det og nu bliver blænket
Med Herrens Knæbæord,
Og Det nu altid givne
Guds Maades Jæde Ord.

Det Hjær mig tilhører, —
Den og dette Vænge er;
Der Gud pris Hjærtet faar,
Ja, mig den Hjærtet har.

Den og Hjærtet bestre
I Hjærligheds Verlighed

Og evig Sun for Læven
I afslættet Hjært.

R. S.

Betræftning.

Han Hjært beträffere mig,
Til han Hjært tage af mit og
fortvære ejer. Alt hvad Hjært
har, er mit; berjor
hjært jeg, at han Hjært tage af
mit og fortvære ejer.

Zob. 16, 14-15.

Det velsignede, frejdende Indhold
af den Helligands overbevisende
og underordnede Trofundelse er Kristus.
Alt hvad han trofænde ser
sælber Verden, og alt hvad han for-
bræder de Troende. Det han leber
dem til al Sandhed og overblæver
den Hjærtes Hjemtid, har til sit ene
Hjært Kristi Hjærlighed i den over-
ordnede Verden og i de Izvendes
Hjært.

Hjærtet har forberiget Sonnen i
Himmelset, da han opstede han ned
i Majestats Hjært. Den Hellig-
and forberigter ham paa Jordet,
at han ved det hellige Evangelium
bereder ham Thronen i forreste og
overordnede Synbærs Hjært.

Derfor hænder man over Jord
om den Helligands Hjærdstab, at
den befjærer den Hjærtes Jesu Hjærlighed og forøger hans Virks. (1 Zob.
1, 23.) Og som vildledende Hjærtet
sæt sig ejer de, hvilke Være ikke Hjært
til at forberige Hjærtet, men
Hjærtet — som ægter af den øerne
Vært er Gud, og far et ræve
Kristi Hjærlighed og Velgjerninger
Altæn portør, at Mensmælet ved
Hjærligheds øgne Hjærtet son Hjærlighed for Gud." Sondeblænden-
dens Prædiken har Kristi Person og
Hjærlighed til sit glæderige Indhold.
Hjærlighed faarde det anderledes næ-
re, da han er Kristi Hjært.

Han Hjært tage af mit og fortvære
ejer. Al Kristus, den Hjærlighed, Hjært
faarde tage, hvad han Hjært meddele
Dem, som ved han bliver Kristine, det
er fulde. Eigensom Herren Jeanstil-
ler som Ridderstillet af al sin Præ-
diken det Hjærligheds "Jeg er," saa
sætter den Helligand Kristus
til det overordnede Thema for sin
Salighedsmedlen. Han Hjært leve
ejer, hvad jeg har sagt ejer, ja, hvad
er det Vrede og Vunge og Digte og
og Kære fælge.

— Og idet han gør dette,
fører alt hos Jesu som Hjært til
Guds Hjært Hjært, og fører alle, som
tror hans Prædiken, til det fulde
Sandhed med den sande Gud. Der-
eft til Hjærtet trofældigt servisse si-
ne Tjekkie idet han tilfrier: "Alt
hvad Hjærtet har er mit, berjor jeg
at jeg ejer han Hjært tage af mit og fort-
være ejer." Hvad den Helligand
Hjært tage af Kristi guddeunmelige
Hjært og fortvende Menigheden, det
er ikke Sonnen alene, men alle
den levende Hjært, som har gjort
Sonnen at hære Dio i sig selv. Hvad
han Hjært tage og fortvende er Guds
Sandhed og Guds straff.

Hør er Christen Indet rundt om
og alle tre, Gabreen og Sonnen og
den Helligand, drog mi lammen til
et ørste guddeunmeligt Døden. Thi
af jemine Mit, siger han, som er Hjæ-
retten, forbi jeg er en God med højt
teraf laget ejer den Helligand,
hvad han er ejer har, saa at han næ-
st er og harbet, som begge vi, jeg
og Hjærtet, er ejer har — og den
Helligand er sjælebæt også selv
jeg Gud, uden nogen Hjærlighed, uden
alene ejer han har det af Hjærtet og
Sonnen." (Purther.)

Kvar den hellige Troenigheds
Hjemmelighed, Hjært og Sonnen
paa alle Guds Hjemmeligheder,
sælges troder hærcere frem i Her-
rens Missionsstole end i nogen enden
tidligere Tid, som Johannes har op-
lynt, ind Iker os velkunde at nel-
op denne Tid, har det Thema:
"Eders Hjært fortværdes ikke." Vi
se til ufrugtbare Grublerier, men til
Glæde og Fred i Tiden bliver denne
Hjemmelighed os betroet, og som
Tidens hærcer den Helligand Me-
nigheden ind i tilhældende Gransling
derof.

Not de hængende er den, ikke for
de Væste, og hos der i Tiden nævnt
ig herof, ham glæder også Hjærtet
om Verluelens Hjærlighed af samme i
Himmelset.

Hjærlighed Herren Jesu, jænd i vores
Hjærtet din Sandheds Hjært, som han
vælade vores Hjærtet for dit Sandheds
Ord og lesegle i al din Apolliers
Bønesord, hoc vi med dem og alle
Hellige Dog for Tag stædt fuldkom-
men maas formos af begribe, hvad der
er ejer, hvad jeg har sagt ejer, ja, hvad
er det Vrede og Vunge og Digte og
og Kære fælge.

Sæde i din Sandhed, som er oaben-
barer i dig, og hænde din Hjærligh-
ed, som overgaar al Sandhedsfab, par-
det vi, fuldt til al Guds Hjært, maa
være ledet ind i den fulde Sandhed.
Hvad alt, hvad vi selv lærer ejer
retter andre, mere rettet berhen, at for-
beringe dig, Herre Jesu, og at pen-
de din Prædik med det Sandheds, i hvil-
ket han Hjært gaa dia inude. Sit je
din Hjærlighed, o Hjært, derefter læn-
ges vi; og du vil give os, hvad voet
Hjært begjæret, thi ved den Sand.
som er din Hjærligheds evige Fort-
vundue, thi vi fortære os dit eget
Villede fra Hjærlighed til Sandhed, ind-
til vi i Verluelen af den Hjærlighed,
som Hjærtet har gjort dig, og som du
har gjort os, findes fuldstæmmen Til-
hældstilhæle og i den Helligand ved
dig hænde Hjærtet knægt til Sandheds.
Dig enige, treenige Herr Gud, Hjæ-
ret, Son og Helligand, dig være
stærke i Menigheden, som vorsører
hærtelæ og er hjælpe historie, til
alle Elber fra Evighed til Evighed!
Hun.

(Uter Verler.)

Selfabien.

"Der går Elbene," siger Zo-
vid; og det hæmme hænde vi lige midt
Elben til Mennefejel. Vi seile
hen over Elben hos paa Elben
flugtige, vullende Vælge, og alle seile
mod en af to havne: en mod
Nord, Hærvæde er dens Navn, en mod
Sæt paa Paradisets Strand. Hjælpen
hæder den." Ejell du seiler mod en
af disse Landingspladser. Mod hvil-
ken?

Regle driver om som Mudder-
vænne; hær Vænke i deres Liv
Sæb er sammenkommet af Sand og
sæmme og tæmme af Hjærligheds-
nes Durkile Sand: Øst, Sjælv-
net, Nord, Tæver, Hjærlighed, Sand-
hæb, Øst, Hjærlighed, Hjærlighed og
Hjærlighed.

Hæder hæder som Vænketilhæle om
som Elbens Hæb; deres Hjærtet er som
overnatlet mod Hobbehud ejer ful-
de Stævleplader, de er joa Hjærlighed-
sælge, Hjærlighed og Hjærlighed, ejer ful-
de Guds Ord. Det er ikke hæde hæde
ig ingenom dette Hjærtet ind i de-
res Hjærtet saa de maatte overvendes
og Kære fælge.

En Mæse af vojt Højt har hjerte og Liv ventret med højt Virkelskab, Gudelighed og Religionsfrit, hvoremed de drømme om at fåtte seje lig i Himmel, Hjemt de ifte ville have Jesu til deres virkelige og eneje Fræller.

Andre seje i Danmarks, Qualifikation og Stervhedsplagens Hjelpe med soulende Sejl og videntse Vinde. Den er for dem et overvundet Standskunst, der hører Missionærer til, og jaa seje de — af mod sin evige Uabgang.

Gudelig lad mig nævne ditte, der seje om i Hjelpe og Fortidens "plimfolks Vigilie." Helle deres Liv er Livet; de føge af blændende andre ved Bedrag og druze da om i deres Fortidens Tog, til en eller anden Selige Stor del Hjelpe, og de uabnabares i sit Hjelpe og offl. ofte gaaer rebusningsagtigt tilbunds med det samme.

Men hjere vænre Ven! hvad nu end dit Livs Stib ligner, du sejer mod et evigt Hjelpe. Og hvor jærligt at du som et stadt i Guds Mæle fysht med Jesu Blad og havt ind i den treue Hjelpe hellige Name, skal edelvægtes fanledes, Gå du dog snart finde femme i Himmelshab, at dit eget mætte funderbundes; o, at du mætte se og erhænde, hvor vedeligt Sejladjen er über Jesu, über Frejle, fra Redstrig løb fra sig i din fortalte Stilling: „Hertel fri og nem min arme Ejæ fra Død og Uabgang!“ Jesu vil tage dig umord i Redningssæder, han vil lave for dig på Venen med sine Rædestraaler.

Men vi, hærs Perce, som have Desus om Bord i vojt Livs Stib, eller ere om Bord hos høra, vi ere dog trod alle Sæt, Sæter og Brændinger et loftsigt Højt; vi børres af evige Arme og ere elskede med en vold Hjærlighed.

Moses i jor Kurv af Sin,
Og i Aflen Reuges Liv
Storre Sætterbed ei ned,
End du Højt i Herrens Stjød.

Sært seje vi mellem trillende Tover,“ da „Pelgerne dandje i fødig Højt.“ Da er det en svil at være tilhød. Den sagte Vind fruer Det, Solen forvildet det, og Himmel spejler sig i det; Kunsten er frist og forvænde, og det godt jævnt og Hillige fremad. „Stolt hæuler Sejlet, medens Kullen er god.“ Ja, under fordomme Forhold er det flistat at være på Himmelshaven; men da er det også større Øre for at blive tilgravidig, at jene ind og „lade den dette af.“ Men jaa kommer her Da ge, da vi seje mellem forvildende Sætter, de bærende Halmast og taffelte Plantæ bæder, briste. Da knæer Gluden og fastes mit jom en Span.

mellem be vilde Vandbjerge, der bræie og tale med Humlædte Toppe. Da er det bare paa Hæde, og vi måske este jom Disciplene paa Galileehavet: „Herr, freis os! Men lad os ikke glemme, at netop i Storkmen hænde os bedst, at Herten er integlig i det Høje. De føre ud paa Øen i Stibe; de udrettede sine Gjærlinger paa de store Bonde. Herrens Hjerninge og Underwerter kan Højet“ ej. (P. 107, 24-32.) Den Tzemand, der sun har levet ved Strandkredes eller i en lille Blod i en fakkunbet Helle, er ikke meget er førest eller vort, han og en stræten, der et har præget øget Storm paa de store Bonde.

En Professor fortalte også, at han for nogle år siden gjærlede en italiensk Zestah, gaf han ofte ned til havnen og undrede sig da meget over den Spæren, Gjæring og Fortværing, der var blandt Hølene ved havnen, naar et Stib kom ind med denne Sejl og suælde Master; men naar de kom med hele Stil og uden Vogn paa en stormfuld og farefuld Sejle, var her han eller Ingen, der mente om Elbet og det Tært. Der er vist heller ikke megen Hæder hos Dimens Jælige Webæere over de habs Børn, der sun tør seje i de hølle Banks i strandbundede Promter; medens det sjælt glæder Englene, naar de Hellige seje i højtliggende Klostere og i det høje tør vorte ud paa Dabot, fuldende paa Guds Hjærlighed. Læs i Mat. 11, 24-29. Du finder du en Sejler, der kan Herrens Hjerninge paa det døde Benbe. — (Sætter.)

Højd et Menneske Jahr.

„Det ikke vild! Gud lader ha ikke hvile; thi højd et Menneske Jahr, det skal han også hvile.“ — Paulus.

Det er en merkelig Sandhed i disse Vidmandens Ord.

Højd vi Jahr, det skal vi også hvile.

Sæar Høden daerligt Skorn eller overbringer han andre daerlige Sædwæier i Høden, han kan han trodte al Miste med at bearbeide Høden, gjædle og punte den, være siffer paa farveigt Højt.

En lidet og daerligt udværet Sædwæie kan umulig frembringe noget godt.

Det er Naturens Orden.

Planter til daerlige Brugtræer eller Verduffer i Høden noe, han blir også Frugt og Verhøsten deresster. Den blir skæn.

All i Naturen lever os det samme.

En daerlig Os giv sitet og usæl Højt; en klein Højt deer jomad Læs, og et berfræblet Højt giv lidet Højt.

Men den samme Læs, som gjælder

i Naturens Verden, den gjælder ogsaa i Manden. Hjælrot ligeban.

Hvis en Højt hænder, drifser og er ikke hjemme, han vil Barna i Regelen gjøre det samme.

Sønnerne vil hænde, og naar de blir saavidt store, vil de gå til Japan. Og naar de naar derhen, at de selv kan støtte Vo, han vil de jom Højt bli støtte mod sin Høsten og sine nærmeste.

En nordentlig Mor, der ikke passader eller gjør det, som værre er, er sit Hjem, men naar i Hjem og blæder eller gjør det, som værre er, opdrar sine Døtre til det samme nibe os.

„Højet holder ikke langt fra Stommen.“

Et Mor stiddenfærdig, upaslaaetlig, Væsel, itog imod sin Mand, han blir jomstest hæbes Døtre ligeban i sine Hjem, ofte værre.

Vi behøver bare at se os om, ja vil vi finde, hvor ligt Assommel er sin Oprindelse.

Der er Undtageller, rigtig merkelige Undtageller endog; mens de kan vi ikke i Almindelighed regne med. Det store Græs bærer Siegtens Mørke.

Jætet under derfor, at Paulus sagosom raaber ud til al Verden: „Jaare ikke vild!“

Aufvarselseren kan aldrig bli forstyrrelt blandt os og vi har godt af at erindre, at vi alle sammen er Samænd.

Du saar, naar du smiler; du saar, naar du græder; du saar med Blid; du saar med Ord. Du lever ikke en Dag, uden du saar — saar i Menneskenes Hjerner, i Livets uafroste Jordbund.

Det ikke værre Hjem med den samme omgangsfulde Mor, den strafomme Højt, som slider fra Mægen til Skæld for Hjemmet og sine og som intet bedre ved end at slidde i Hjemmet sine Skæg og gærdet med sine. — Det Jahr, saar i de unges Sind, saar videre.

Den realige Mand, hvis Aufsigt altid hører af Hæd og Glæde — han Jahr, Jahr hvor han kommer. Livet er ligesom en stor Ager.

Den har Betingelser for at være en rig Ager; men — det kommer ikke fra Heden.

Du og jeg — vi er alle sammen Sædemænd.

Sæar vi god Hæd, vøffer der noget godt efter det —

Tænder vi godt, følger der gode Hæddlinger efteron.

Uthederer vi for det, som er ret og godt, han vil det også trives.

Som Menneskene er, han er Verden.

Etab vi jaa bli enige om alle si, som fror paa det gode Zeir, at gi mere Ager paa os selv?

(Dr. B. Hollets Ven.)

Mors Ord.

Det var en hold Mængdag. De foregående Tage var der saa meget En, og Huseierne var nu iford med at slæsse den ned fra Jordlænge og Hættelænge.

Der blev sat Vogt James Hjelme, naar Dæn hulde færtes ned.

Væsle Jens blev nu nøjet paa ned et Hus boede i Stængden. Han vilde nu heller ha været midt oppe paa Taget, for da hænde han funnet hæde sig varm ved arbejdet. Vogt fik som Overstalle vistet Jens ifte os. De jom Venne han hunde fæne ved at springe Cræder og ellere, gif ned til Stromer og Ete. For Jens boede hverken paa eller Mor ill et hjælpe sig.

Ein Jahr hænde han aldrig let. Han døde, da Jens entbrø vor gælle Inden. Moren døde for tre Jahr siden, da Jens var næ 11 år. Arsen han sit af hænde, var en Vibet og hjærlige Germaninger til altid at hulde Gud, sy sterke Drille og være artig.

Vi skal snart saa hære hærbæ denne Højt — som mange fælle til synes var Højt — men til den jærlige Dælfignesse for Jens. For Gudien gjente han Mors Ord.

„Du troer, Mæt — det har du hørt at hæbe noget værmt for.“

Det var en ældre Hært, som saa dette til Jens, idet han gav hon en 25. Pring.

Jens toffet, fil en anden Højt til at overlaa Venien en Stund og sprang afsted for at få hæt noget værme Welt. Det var et underlig Tærling Mænner i den Røfe hon kom ind i.

Mænd Gjælterne var der en Mand paa antrent 60 år. Han kom ud til at være Gærdbruger. Jens kom til at siddé lige overfor ham ved Verdet.

Da Manden hulde letole, saa Jens, at der faldt en Tidtunefældel paa Gulvet, uden at Væren værde de det. Tidtunen blev for stært for Jens; røst lalte han Gulven paa Tæren. Men det begyndte af hæle han underlig for Trene hæn. En hel Tært! Det var faldt — en Krøffe fandt han trængte nu — for ti År var hænde han vel han en — denne rige Manden hunde godt udvære de Pengene — og ingen han det.

„Hvid, set dig.“ saget han i hærd. Tærlingten havde han fan et blægt Aufsigt for han. Mæren lærte, at ærte Tærl fandt lige som nærmere og nærmere, han fandt han lejede Hænden han til Kærtzel. Den blev slamp i Gærtens Højt. Vi gænger er en stor Hospital for en 14 års Gæt. Og naar ingen har det, og det var en rig Mand, han mistet den? Det hænde været en aaben Tag, en

Men havde hjælpet dem.

Men var ikke dette at hjælpe?

Mænden rejste sig. Saa han ikke var Olufsen? Sådette han ikke havde ved at sæddelen var faldt ned! Mænden var alt andet af Østen.

"Gud sej dia," sagde det hørerste og hørerste i Jens's Ande. Han svung op, sif sat i stolrouen og stortet ud paa bøden.

"De mistet denne Tidrous, Herre," sagde han.

"Hvor? Hoi, det gjorde jeg jo ikke ikke. Hvor har du fundet den?" spurgt han vredig.

"Jeg kan jo den faldt ned, og," sagde han, "men jeg ville beholde den, men da havde jeg Mors Ord om at Gud har mig. Det er Pengene, ja dem!"

Mænden saa forundret paa ham.

"Du fejrer, Gud. Gaa ind efter Guden din og vi har med mig," sagde han.

"Men jeg har valt her, saa jeg har ikke gaa," sagde Jens.

"Saa har vi trofæs morgengen da," sagde han. "Hvor er du?" Gudten fortalte det.

"Hvor har du en ørre fra læge. Du har den ikke som Belønning fordi du var artig, for det er det voert Menneskes Pligt at være. Men du har den isfeldt som en Dommerring. Jaarvel har lange!"

Dagen efter var Jens tidlig oppe lidt paa Formidbagen hvil den Herre han havde ventet, og i følge med ham en Olaf paa Jens's Alder. Mænden fortalte, at det var hans Øen. Den havde Grit og gik paa Stole i Rødbogen.

Tog næste Jens fortalte om sig selv. Da han var feedig, spurgt Mænden:

"Men hvorfor beholdt du ikke Tidronen?"

"Du har alt sagt det. Jeg havde min Mors og hennes Ord om at Gud har mig."

"Ja. Guttens min, det gjorde du ret i. Jeg har taft med min Hustru om dig. Vi har både Grit og en Datter paa hemmet. Vi dr. saa kan du hos denne til os og være komme bort i Øster. Grit kan lære dig at klippe og regne og du kan engang bli min Høgholder. Gud vil nemt besøgne dig, fordi du var sydig mod din Mors Ord."

Jens græd af Glæde.

Hjemtiden Dage efter var Jens flyttet til sine nye Forældre. Der har han vistet med Trostebud i de tre Aar, som er godt, og hans Følger, som er et nærmest strålende og krig Totalist, er ikke Olaf, som har ført denne Olaf i hans Bei. — (Vollets Ven.)

Mannenbogarten

Bernhard af Cimbrum, Forfatteren af Vojmen: "O knigt heit jar,

"bænet," har ifrebet om Gjerrighedsbunden blandt andet følgende:

Mannenbogarten er fortalt: thi det er en Ligvogn. Gjærne ikke aldrig ryde, da hænde ingen Stomodine. Alt drejer sig om at gjøre gode Fortretninger. Mannenbogarten har flere Øjne. Det første hedder: "Glem Gud!" Det andet: "Glem din Kaste!" Saa jeg passer paa min Kaste; han faar passe sig selv. Det tredje hedder: "Glem din Samvittighed!" Det fjerde: "Glem Død, Dom og Helvede!" Den fjorte siger: "Eng er dig selv, saa jeg gør. Hvor du nu er, hvem prænge da ejer Hammel?" Den femte siger: "Jeg Arnud! Et nære fætter er den største Pine." Den sjette siger: "Tred sagde; gør det ikke for grovt. Var sin til at beregne Mennene!" Den syvende: "Som Argen, det vore Ven eller Hænde, stand dig og løb!" Djævelen er stadsfæl; i Haanden har han en Piss med flere Nemme, og dermed slører han. Den åttende hedder: "Venge behøves til Alt." Den niende: "Vor son, at ingen Ruden tager Lejligheden fra dig til at tjene Venge." Den tiende: "Gudom er det ikke vel." Den一一ste hedder: "Helvede er ikke son, men det Hilberes." Den一一ste: "Du kan jo omvende dig, naar du bliver gammel, og dele lidt ud til de fattige da."

Kirkens Besjendelse.

I det Sieblif, man står en Streg over Kirkens Besjendelse som forpligtende alle Læger, besjolder man til Entstændende Dynami. Hvis underdanig State af ethvert af hans Jubefald. — (Hudeiboch.)

W. & E. Schmidt Co.
308 THIRD STREET,
MILWAUKEE, WISCONSIN

Etter deres Bedrift af Veterinær-
Række, Apotheker, Veterinær-
Dentister, Veterinær, Blod, Bønseklinik
og Apotek. Etter deres Bedrift af

Gaa til

Hirsch,

Ten gamle erfarte Apothekere fra Norge med øverst Doctor Accepteret samt for næste Familie Mediciner af alle Slags — Isom: **Hofmanedraader, Rafta-draader, Rigakvalisem etc.**

Apothekeren er altid villig til at give Raad om Ønskes.

Væl-Oede elskedest pt. Omgaende.
Adresse:

Hirsch Pharmacy Co.,

1425 19 Rue, G. T. T. Scottie, Wash.

HOTEL DIRECTORY.

Vi anbefaler vores Venner at benytte sig af følgende Hotelier, naar de er paa Reiser:

Tacoma.

HOTEL GORDON

1305½ Pacific Ave. Tacoma
Room per Dag, Uge eller Maaned.
THOS. L. HOLMER, Prop.

Spokane.

When in Spokane stop at

Hotel Alger

Opposite N. P. Depot
Transients in Specialty
Free baths.

Los Angeles.

Portsmouth

HOTEL AND CAFE

516 So. Hill St.

Ligeoverfor Central Park
Los Angeles California
P. P. Paulsen, Prop.

New York.

LUTHERSK PILGRIM-HUS

No. 5 State St. New York.
Nærmeste Hus ved det nye Landingssted for Emigranter
Kristelig Herberg for Indenlandske og andre Helsende.

Pastor E. Petersen, Emigrantmønstyrer, træffer i Pilgrim-Hus og staar Emigranterne bi med Raad og Daad.

Pur førsteklasses Fotografier henvend dem til den vælkjente dygtige norske Fotograf
J. P. AABERG

1322 Pacific Ave. Tacoma

DR. L. N. JACOBSEN

Norsk Læge og Kirurg
Kontoridt 10-12, 2-4 og 7-8
Kontor 201 Peoples Savings Bank Bld
Seattle, Wash.
Office Phones—Main 6177, Ind. 2293
Residence: Ind. 2620.

EASTERN REALTY CO.

Olsen, Hopperstad & Teisberg
Vi kan anskaffe det bedste
Land i gamle saavel som nye
skandinaviske sættlementer
18 Riverside Ave. Spokane, Wash.

DRS. ROBERTS, DOERRETT AND BLODGETT

Dentists
1150 Pacific Avenue, Tacoma, Wash.

C. C. MELLINGER

Begravelses-Direktører
Skandinavisk og Tysk Tales
Phones Main 251. Home A 1221
118-12 Tacoma Ave. Tacoma, Wash.

DRS. J. W. & H. D. RAWLINGS

Tandläger

217-218 Warburton Bldg.
Telephone Main 2125
Cor. C & 11th Sts., Tacoma, Wash.

Oplag fra Luther Publ. House.

Steamship Agency

Vileller paa alle første Klasses
Linier

VISELL & EKBERG

1308 Pacific Avenue
Tacoma — | Wash.

Lien's Pharmacy

Standardværdi Kæsbel.
Ole B. Lien. Harry B. Selvig
DRUGS, CHEMICALS,
TOILET ARTICLES,
Recepter udfyldes nødigst
M. 7314 1182 Tacoma Ave.

Standinariet

Begravelsesbureau

F. C. LYNN
Telefon Main 7745 Home A 4745
GAFFNEY & LYNN.
945 Tacoma Ave.

Student-Supplies of all Kinds

Vaughan & Morrill Co.
926 Pac. Ave., Tacoma, Wash.

SAM CROW

HOUSE
FURNISHING
COMPANY
225-27-29
Riverside Ave.
Spokane Wash.

Compleet Udvalg Linoleums, Carpets,
Møbler, Øvne og Crockery,
Telephone Main 2494

Hitterbilleder
Værlægger og bestillere
monogrammer og andre
monogrammer, 12 Serie Økning.
Tætskrift Bæltning og bælt. Etter et bestilling til
Arne Berger, Kærlig.
516 Washington St., — Bettians, Oreg

ENGER & JESDAHL

Råbæhandlere
Et det norske Hovedbøarter i Everett
1618 Hewitt Ave.

W. H. Mock & Sons

Professional Funeral Directors and
Licensed Embalmers
PHONE: — — Office Main 168
Residence — Red 2681
Undertaking Parlors and Chapel, Maple
Block, 108 Elk St. Bellingham, Wn

ROB'T. W. COLLINS

Buste in Wiggett Bldg.
handler med Real Estate og faste
Fastighedsdomme, Læn
COEUR D'ALENE, IDAHO

"Pacific Herald."

A Religious Weekly.

Stifteligt Ugeblad udgivet af Preb-
louisen for Pacific District af den
Kirkelige Synode ved en Skoule.

Entered at the postoffice at Parkland,
Wash., as second class matter.

Hil vedstyrkende Redaktionen ind-
sendes til H. C. Price, 1815 Dono-
van Ave., South Wellington, Wash.

Hil vedstyrkende deres Glads Fortur-
ning besøges af Peter H. R. Ver-
niget. Være adresserede "Pacific
Herald," Stanwood, Wash., vil nu
komme.

Vedet Foster

Het Koret	\$.75
Het Koret til Sonade	1.00
Het Koret til Køge	1.00

Adresse: Stanwood, Washington.

Jænsfældens og Dornvælvens Smølle.

Indvortes og udvortes. Ligefrem
Menigheten deler i trende Dels, det
indvortes og udvortes Menighete; —
udvortes holdes han efter sit fullige
og legendevis Gud og Mandet, indvortes
efter sit Hjerte og Samvittighed; —
Janlede er det også te
Slags Styrkethed, den ene er det ind-
vortes, den anden er det udvortes
Menigheten. Hjertet saar sin Be-
delske dels ved Jænsfældens, dels ved
Dornvælven, dog begge Dels i et
Stiklit, at jeg saabes af Gud og kom-
mer i Beretning med ham, saar jeg
tillige en myndelig Stiffelse. I
Jænsfældens vilse Kristus ved
Troen Guds Ejel og Tarmle, i
Dornvælven modtaget jeg af Kristus
ne uændelige Smølle i Berstanden.
Hjertet og Villien; ved saadanme
meddelte Mandebestyrker beundrer jeg
tillige et virke allersaande Gud, og
giver derved Vidnesbyrd om min-
ne Fodsel. Jænsfældens Smølle
er en stemmed Prædelse, hvortil
jegquiet viser selv, men alene har
der mig Hiller for Gud, ligesom et
Hilf Born lader sig saaledede. Men
i Dornvælven Smølle viser jeg Mo-
get med, dog ikke ved egen naturlighed,
men ved Guds Mandes Styrke, ligelom en Gren delig blomstret
ved den Ost, som den drager til sig
af Træet. Jænsfældens Smølle
er fuldkommen; thi Gud giver het
"To mig, som kliver jeg bekvæm end
Ene." (P. 51. 9). Det man ingen
fort Styrkeret ikke hengende ved,
eller har dette en Mongel i Jesu
Rekti Øster. Jænsfældens Smølle
bestyret er usundbar, den begin-
ner allerede i dette Lid og noget Dog
for Dog, ligelom et Born træder fra
en Alder ind i en anden. Snædens
Mæd Lære til indtil Graven; denne
man ikke udnytter, saaledes vil leve, for

at Hånds Stiffelse mere og mere
kan forbinde. Men hos Troens Blod
må vi stede arbeide og vonde, at
den kan here en stængt øster en an-
den, og at vi kunne blive forvandle-
de til Kristi Villede fra en Skæbbed
til en anden. Men denne indvortes

Stiffelse har ikke lange vores Skult,
den viser sig for alle, ligefrem Hjerten
har ikke kan blive i Træet, men Sæ-
dens indre Kraft driver den ud, og
Utopien af Hile Vær er himmelfe
Skjærel for Enhver og saar dem der-
ved til at røje den. Herre, giu du
mig disse Smøller! — (S. Müller.)

Klæftmissionen!

Van min henvædede Hjertens Begre
bringer jeg hermed Klæftmissionens
Venner hændes sidste Farvel! Van
hører nu ved Siden af sine to forud
henvædede Born og med det infødt i
den albrig optæede Jord, ved den
Klæft, han er den virkelig Grund-
lægger af, og blandt det Folk, han
hvænt hun har nedlagt sit Klæftskifte.
Fra 1ste Juli 1894 til 1ste Mars
1898 var hændes færdige Virkeled
blandt dette Folk. Men er det nu
Herrens Willie at hændes Indsindel-
le i denne Missionens Interesse, her-
med er slut? Eller vil hændes imber
bestandig løse Været også fremdeles
formaa at tøle Klæftordet i denne
Tid? Ja, Vært tolte de øje. Hæn-
des berligste Mindelærer vil be-
standig være denne Mission og beli-
te Voruehjem. Er det nu nogen,
der ved Herrens Hænde kan opdømme
til at optæne Arbejdet efter hende, og
med samme Mod og Vært trods
Gærdning og Modgang? Om beti-
te skal ikke ligge nu i Herrens Hænd
Herron kan om han finder det tjen-
ligt. Hænde der en svinde eller to,
der har Tro og Mod nok til at for-
sage alt og følge i Meisterens Hæd
spor, for et has Dog til at vie lidt af
et Dog til Arbejde i Meisterens Ar-
bejde, har sommer nu Randen? Maaske er dette Læsse allerede gaaet
i Øphøjelighed, forend dette Vært naar
trem.

Eftimorerne har mistet sin trostelige
Van i hende; men Herron kan
hænde mange, ligende. Hans Willie
se!

Mine Hændes Tab kan ikke erstat-
tes, eller for dem kan hændes Mod
alle holdet; thi med sin bedste Villie
kan Hæderen for dem albrig tage Mo-
derens Mod.

Disse for Ord kommer fra Hjer-
tet; manatte de også finde Hjertet?

T. L. Previg.

Lesning i Bibelen.

Hjertet er der saa mange Kristne,
der gaa los fraage og jæmstellige om-
stænding, saa at en Gjet træller dem til

Horden og et Holmstrea nedslør
dem? — De manglende Røring! Thi
vi ere i bedste tilfælde kun Jen
Børn; uden Ordets engelige Røde eru
vi som Børn, der same Mælt, fatti-
ge, eleudige, hemmende Glædein-
ger.

Jeg hænder mange Menigheter,
som ikke vilde lade noget Dog qua-
ben uden Den; men deres Bibel —
ja, de tage den mægt fraen Tan-
dag Ettermiddag, løse et Par Tider i
den, og saa — saa begynde de at til-
se og leve haat de Retvediges
Gud.

Banden er faste udbundig, men
jeg tror ikke, at Denne kan være en
rigtig Bon uden Guds Ord. Den
uden Tro er Jordet værd, og Troen
kommer ved Guds Ord. Jeg kan
først ret bede, naar jeg har træft paa
en af deis Forhættelser, da bliver
jeg fan modig som en Ven. Noen vil
sage i Skriften, blive vi også ført
var. Hvid vi mangler; vi mætte, hvad
vi skulle være og kunne have, og ha
Hungers og Tørst og Kædraa herefter,
ildet det vil vor Van blive ved med
at være mit.

Bibelen og Vennen, Vennen og
Bibelen — det er de to Koret, som
bringer os fremad. Med den ene af
dem aleen gaaer det ikke. Quadreder
og Tiffader af Skriften ikke sadma
med deres indre Læss Elst paa samme
stædt som for ti, ja tøve og fre-
dige vor siden. De have manglet en
af de to Koret.

Vore Hædre være vel besværende i
Skriften; van uvedstændende Ting
besværende de sig mindre end vi; der-
for vor der også den Gang skæm-
per i andelig Kraft. Men vi løbe
om for at faa Alt at vide. Værdene
gjøre, at man beundrer Dog om Alt.
Hvid der før alle Vogne. Ingaa
stæder et Par Stader eller Hobet
overstiget efter en Hæde, uden vi
maa have de usædliche Opførselstager
derom. Men den Dog, hvori der lo-
fts om bare egne, øgligste, ja endige
Anliggender, den ligget til Stads i
Dogsligten eller blandt en af sine
andere Vægter eller mellem Vorvens
Stæder. Vor Bibel bliver ikke
loft.

Særtigt, at læse Bibelen, alene læ-
se den, mitte endnu ikke meget. Tu-
det giver den et hellere modtak-
ning! Den til at læse i Skriften, til
at give Hjertet paa Ordet, til at betragte
Biblenes Hjertet, dertil formarer den!

Jeg har med Bekymring hørt
Mange sige, at de have mere Hjertet
af en anden religiøs Dog eller en
Prædiken end af Bibelen selv. Hvordan
den er, at de læse den fun, de jeg
ikke i den.

Vi vilde, at Guds Hjuler fasthæ-
ver, og Døfferne bente dem af.
Men ved aleen at sie Vand spil
endnu Doggen fundet en Vært. Dog
med alvorlig Van med i Skriften

hellige Strøm, Jon finner ha det, det
ejet dig rig og glad og fæltig. — Vid.

Evangelistens Band.

Den befjendt her Transkriberet
Børnet Bibelordinet med det uflis-
ende Kompon af de sic. Livets Band.
Engelkønne er ofte van gode Være at
brenneniere det som Djævelstrif.
Et Bibelband havde i Holland for no-
gen tid siden Anledning til at efter-
tanfe, hvilken Venstrevarer var den
bedste. Denne var nemlig van fint
Røjer ofte til en Vandbæn i Kæbene
af Staden Leiden og besøgte da en
Van, som holdt en Vandbæn. Den
var ikke ejer van det Guds Ord, som
han hørte, dog såde Vandet hørt
manglende et bestemt Hjerte ikke
grundigen var grebet deraf. Hvid
som han besværede sig over dette,
sælt hans Blif van usæd Brænde-
væskeflæsler, som stod i Boden. „Hjertet“
sagde han, „vi ved jeg, hvorfot du
ikke har faast noget Vanlig for Guds
Ord; det er Brændevaskeflæslerne
stjæld!“

„Men jeg kan ikke besøg uden Ni-
ls Brændevaskeflæsler,“ sagde Venen;
Brændevaske bringer mig Hjæl-
peindretten i min Vandbæn.“

„Betjeg det blot engang.“ hvorde
Vennen, og hæld mine Være Hjæl-
petræs Brændevaske. Naar jeg kom-
mit igjen, vis jeg icke var lidt nogen
stjæld deret.“

Venen giv mig nu Vandbænet, kom
tag Hjælpetræs kost, og Vandet ud-
stillede sin Været i Stedet. Alene
Mængden efter som han gjennem
Vandbænet og besøgte Venen, han
har meget forstået med sit Hjerte.

„O! hvor Iførlig jeg er, fidet jeg
ikke længere uten fe bølle hærdige Flæ-
sler. Vælgmeningen fra oven er gaast
ind hos mig. Ebers Vibet er alle
lejlige.“

Dens Hjælperinde ligner meget
en væske til Købster i Skof, om
hvem jeg nylig har hørt. En Dan-
dag hørde han hældt en af sine
Slamerater til at hædtere med hæm
og dræsle Blodet. Kæbenevin.

Han træf ham inti sidende over et
Kor Testamente, hvori han Leftet han
virigt, at han refleksede, at han dog
ikke gift af Stedet. „Du har ingen
Dog indan ham hænde,“ sagde han.

„Vældet har jeg ingen,“ forede
han. „Dog behøver heller ingen, jeg
har ingen Dog til at lære.“

„Hænde du hænde Dog,“ sagde den
dog, han næppe, og jeg hav Detus, min
et Vandbæn og til at dræsle. Hæt en-
gang, hvad der hænt i den?“

De satte Ha bræse ned og lod
Værdene gif hen, og af Brændevaske
og Drift blev det intet. Men de Vand-
bæn kom hjem og vægten og værdig
mødte sin Østren, hvilket blæst
rigtig var. Han hænde dræsle Li-
vet Band, bedee end alt andet, som

finnes paa Jordens. Det hørde vundet Stort over det Aldeind, som opdagede Hjertet og forstyrret Hulere.

Fra Virkeligheden.

Ruth stod udenfor den luftefulde Port sammen med en fligende andre svinder. Gabrisen havde iistet sin Dør for dem, og hvem funde vide, hvor den alder vilde nabue sig.

Ruth havde glemmedeet en Strengt for at vidte, hvad den var i sit Sted. Hun syntes, hun saa for sig de mange blege Ansigter og hungrende Blæse, som jortalte om den Køb, som de Staffers Meumester var forstede til af aabenbare med Ord. Selv havde hun loftet sig med en tom Mave mangen en Gang i de Dage, og nu — ! Hun gjorde ubeforudt, idet hun vendte sig om og langslont vandrede hjemover.

Det gjaldt et se at for Arbeide et andet Sted! Hun saa hurtigt ud, og overalt, hvor er Gabris verig, vilde der strumme Hul til sa-

Hun hørte Staffen hardig — holdt over den idag — til den tid, da hende Far pleiede at komme hjem om Aftenen.

Jens Petersen — også „Gletsjeren“ kaldet — kom ind med et mørkt Ansigt og længte sig med en Ed ned paa en Stol.

„Det er Lockout hos dere, ikke sandt?“ sagde han.

„Ja, Far.“

Jens gav sig til at bunde og klæde ud, „Mestrene og hele Værellet,“ som han sagde. Derpaa vendte han sig til Ruth:

„Du saar ud og finde andet Arbeide morgen, herre du?“

„Jeg skal gjøre, hvad jeg kan,“ svarede Ruth sagmodig.

Det holdt ikke hendas Far ind, at hun burde prøve at få noget fast Arbeide nu, som det var ud til, at Ruth blev arbejdsløs; en Job nu og da var alt, hvad hun syntes, hun kunne magte, og de Vengene, han da sif, havde jo enkelt op; det var ganske i sin Orden, at Ruth havde det fernødne nærvæ til Husholdningen for de to forstede hon.

Morgenen efter drog Ruth ud for at få arbeide. I tre triste Dage vandrede hun om i Byen, træt og julen, og spurgte efter Arbeide af den Slag, hun vidste at kunne påtageligt, men hun for at få et eviglende Stør overalt. Streifen havde slakt en sådan Overfladighed af ledige Hender, at alle Pladser var besatte.

Ten fjerde Dag gik hun udenfor Porten et Stoffe til en Gabris, som ikke var kommet af Lockout. Til sin glædelige Overraskelse fulgte han hende, og spurgte efter Arbeide af den Slag, hun vidste at kunne påtageligt, men jeg har ikke noget; jeg har ikke som en Dræbde at give dem! Du

hører, hun kommer ikke til mig mere,” sagde den Tidensfolude, som Ruth talte med. „Det er Læring, man har, og hun har ikke i det allfor længe; men nu skal hun give mig.”

Ruth blev antaget, og med Handede Gabriser gif hun hjemme — Meddelenhed med den Staffels Hulde, som netop havde buffet under i Skæven for Tidensfoluen — hun viste bedst, hvad hun måtte have fået — og blæste over, at hun føle var kommet ud af de arbejdspladses knallende Hulde holdte hendas Stad.

Det var enkeltvis vorti, da hun endnu ikke var kommet ud i det Samme, hvor hun varde. Over det fulde Hul ved at få sig lidt Mad — Enge hørde hun endda igjen til et Drød og lidt til.

„Hvor er det?“ Hun valg op af sine Tanke ved at høre en hulstende Lyd hørte ved en Husstens. Ruths Hjerte var altid nært for andres Ked, og nu sad hun højt over en Stol, som fældt lågmed paa Trappen med „noget“ i sine Hænder.

„Anna! Er det virkelig dig?“

Det var Anna, hun fandt hende igjen det blege Ansigt mod de forgrænede Hænder, som vendtes op mod hende. Den voksne Anna stod ved arbejdet faminer med Ruth paa Gabrisen for nogle Dage siden, for hun var gift med Ester Delgesen, en dogtig ung Arbeider.

„Hvor er det, Anna, hører dig. Anna?“

„Barna mine hører, Ruth!“ sagde den unge Mor med Gestvollesse i Stemmen.

„Men Ester da? Er hun?“

„Ja, dømmeret, hun blev med i Streifen hos også!“ Hun vilde nogensinde, men de andre ville også saa — Ja, du ved vel, hvordan det er. Nu er hun reelt usidd for at prøve at få noget et andet Sted.“

„Hvor har du der, Anna? Er det den mindste?“

Anna løste lidt paa Værelset, han holdt i Armen og tilte frem et forunderligt viskent lidet Ansigt paa et Spædbarn, der ikke hørte mere end et par Maaneder gammelt.

„Hon lever nu,“ sagde hun smil, „men næst ham er væren skrigt han los. Det har ikke noget at give ham, jeg du, for jeg hører ikke. Det har sagt efter Arbejde fra Stoffet. G af morges, men jeg har ikke noget; jeg tror, jeg er forlæbt bønde af Gud og Menser!“

„Dig ikke det, Anna. Det fast vil ikke et Hulci for dig også,“ sagde Ruth trætende.

„Du har snalle, du har ikke heller Barn, du?“ rædede den daben næsten tredt. „Dig er der ikke at gaa hjem til de to andre uden at have lavt meget som en Dræbde at give dem! Du

har ikke noget Sted, jeg hører ikke Hulde, du vel? Barna hører ikke være hos Mor, jeg hører godt være fra dem em Dagen.“

Ruth forærede ikke læst. Hun smygt i hende, og hun måtte opdage at for Huldestrost for at få føje den Bestremmelse, hun fulgte som den rette. Huldet sagde hun med en Stemme, som lod næst og joar:

„Det har føjet en Plads idag paa Gabrisenude ved Strand. Hvor du vil have den, afft jeg overlade den til dig. Far, som du finder, jeg har ingen Barn, men heller, jeg.“

„Ja Ruth, Mad vil læmme dig for det?“

Den Staffels Mor gav af Glæde Ruth stat Haanden i Hænden og tog frem en gammel Træsk. Det Vengelstofte, hun hørde det, var alt, hun riede i Verden,

„Døg dette, Anna,“ sagde hun og stod det i den aubens Hænd, som har din lidt til Barna dine, naar du kommer hjem!“

Udover dit Hjem hørde Ruth lille af Glæde. Hun vettede sin trostte Stiftelse i Verden, løbende Hænderne mod Dimmelen og blæsende frisk: „Det har givet dem alt, Herre Gud!“ Hun bar jeg bare dig igjen.“

Men idet Ordene fuldt fra hendes Hæber, fuldte hun Ester i hænde Strand. Et Bekluring af Huldet for Gabbris Vrede blev taget fra hende, og en dyb Fred komme at omgå hende og fulde hende hælt. Salt, Dræbde, Kulle — alt var glemt; om hende var „de evige Kære.“

Hendes Far var ikke bemand, og hun fælte i Ro det hårde Staffe Ør, som kom igjen i Stabet. Hun tællede Ruth for Maden og lagde sig til at leve uden nogen Brugt for Mængden; Ruth, som midte ent, hvordom hun havde det, vilde tage hændes Ester i sin Hænd.

Hun havde nævnt hørte mere end en Times tid for en ved Stemmen rædede paa hende.

„Ja, Far, nu kommer jeg!“

Ruth var næst til at blive bæfset og holdt ned til alle Tider af Natten og komme sig nu af fæste nogle Nævningsstoffer over sig.

„Hvor hid med Minst, Hulds?“

„Dig har ikke noget, Far, jeg — Et Slag træt hendas Stulder, og hun komme tilbage. Du har givet det til Anna til Ester R., og hende var da Maden din ejer!“

Altet lødede den hættede Hulde, og Ruth streg hælt. Ester komme paa sig ikke, for hun sendte sig ind i hænde sine vaderen foran det hængte Dør.

Hun satte sig op hos Doctrinen og komme det nærlænde hælt i Hænden.

„Han hørde ikke bei, bæfset han hørde hæde sit Hoved,“ munlede

hun, „jeg er lig ham nu.“

Det regnede, og hun begyndte at farve af stulde. Da var det med et, som om hun var et Ansigt for sig, et venlig, godt Stif.

„Det vil gaa til hende,“ sagde hun med sig selv. „Ende, som jeg hørde paa Tordagsaften, han slører mig nok ind.“

Det var ikke opfattet ved en Bøfven paa Begom til sit Søsterstue, som kom han ind i sin høje Bon. Han løbbede — det var det lettest.

„Du glædede forstått paa Binduet. „Er det nogen?“

„Ja Jesceu, det er Ruth Peteresen — Far har føjet mig ud — og jeg har nært ikke steder paa mig en gang!“

„Rette blo da, kom ind, nu skal jeg læsse op fra!“

Den vormønstede Lille Dame var ikke længe om at hænde op i Døren, som kom hulven hun hørte madfestet Ruth i en Kærestel og hæmmeligt benede i et Hulstørpe.

„Ksi, vro ille af hælle endda, for du har føjet nogen turmt, og — nei, hjærte dig, du klar ja paa Hæderne!“

„Ja, los hjæl af hæve hjælende Hænder til at hælle inde ihj og et aut Hjerte til at føje Det i det, han emfører sig fortalt af alle sine Vandringeligheder!“ Ruth syntes, hun var kom i Paradiiset, da den høje Frøken lagde Armen om hendas Hals og kæsede hende.

„Du har været storartet, Ruth! Du har ikke været høi ud, jeg skal hæfte mig til min fæste Træning med dig. Du og jeg, vi skal holde sammen herefter!“

„Det hæller et Verk, jeg læste paa Tordagsaften,“ hvilende Ruth med tacrefulde øyne, „det var dette: „Nog var en frenmed, og J tog mig til øder!“

Et og Eller.

Det er to Slag Hul i Verden, de, som bor i Ellingen og de, som bor paa Soliden.

De i Ellingen fuldes undertiden Melancholie, undertiden Melancholie, undertiden ubehagelige Meumester, men hærlighedt be gør, at der altid det Carthende ved dem, at deres Større øre forstår dem. De hører ikke sine Værdier, men vijer alle sine Værelse frems.

De i Ellingen fuldes undertiden Melancholie, undertiden Melancholie, undertiden ubehagelige Meumester, men hærlighedt be gør, at deres Større øre forstår dem. De hører ikke sine Værdier, men vijer alle sine Værelse frems. De er saa engageret med at se ned efter Snarer, Tørre og Harpe Blæse, at de ikke engang ved om, at der er Større paa Nijsmelen. De hører ikke Værelserne for Nijsmelen, ikke for Nijsmeler, ikke for Nijsmeler. Eller Hul har paa den gale Elle af Blæsen sig beg et der fun 20 gange til Nijsmelen ind den anden Elde, hvor der altid er Solhus.

Bort arbeidsdelt.

Portland.

Sigurd Sorensen og Emilie Gethusen blev den 10de maj optredende på Prejens stenter. Mr. S. er i dagprægningens tjeneste beboelseligt med at holde fortærsene og fortællene i god stand. De nogenstid har haft historie, deres vedligeholdelse skal ge dem!

Spøfene, Wash.

Forledag fik vi den glæde af at se vor nye støfe i firma. Vi var bidt ind til holdt vores konstituerer i den nybyggede Menigheds Stolehus, og er joerst nu kommet fra vidt at vi har vor egen støfe. Det var i Sandhed en stor glæde dag for vor Menighed at have mede hin Optand og fremskifte i sin nye støfe. Væske morgens Sol sprandt flat og varmt, hvilket gjorde følelsen end mere glædelig for os. Den store højsomling, vi endnu har hørt ned over konstituerer mødte frem, alle holdt med glæde og højtidelig stemt til den store konstituer. Støret og Mandatariaterne ydede også meget til højtideligheden. Om aftenen holdt Menighedens Præst et foredrag over Engelsk over Skriften. "Den I om e Lutheran." Prædigen er 1857 med en Taarn. Inden er 1852. Det er kaldt "Prædiken" under Skriften. Vi minder alts og Kirkebank og "Højtiden" er enkelt ubrugeligt. Men med Guds hjælp skal disse entstilles om en tid. Det er vor øen at vor Høste vil velsigne, til sin Kirkes gennopnå, de Ord, som kommer til at forfundes i denne Prædige, og de som er udsaaede under det lille Stolehus.

Vi har endnu ikke, men trods et omstændighedsomstend, lagt konstitueret til den nye støfe, men kommer til at gjøre det den 21de Mai. Konstituerne vil komme, holden og kose har løbet i lange Døg i denne Aft. Men har en mere jener.

Intermountain Special konference møder d. s. i St. Paul, Minn., 2. 3. og 4. Juni, 1868 hos Prof. Norstrand. Delaende Program er antaget for konference- og konferencemøder:

Tirsdag den 2nd: Konference. Prof. Holden indleder med "Rødkirkens betydning af Ørns og Literatur hos Missionens Mænd—hvor Står?"

Tirsdag Aften: Konferencemøde over: "Den nærmestelige Forudsig i Forhold til Troen," indledet ved Prof. Hellefson.

Torsdag den 3de Juni: Konference. Prof. Hellefson indleder over: "Talen med Junger" i forbindelse med en Disposition over Evangeliet over 1st Vindefod udarbejdet ved Prof. Norstrand.

Onsdag Aften den 3de Juni bliver

der holdt Møde sammen med Luther Skole.

Torsdag den 4de Juni, anvises til behandling af "Gjæld."

Torsdag Aften, 4de Juni, holdes Luther College Club Møde.

C. O. Norgaard, Prof.

Konstitueres mødes.

Var Hjellets Menigheds Højtidelighed, en af Konstitueret for nord-vests Menighedsstole. Stolen holdes i Blommeber i Karet fra 1 September til 1 Juni. Senere kan inden 8.00 per Maaned og hel Størt og dag i Etelstiden. Bedommende mede værre graduent fra Lutheran Normal School. Tidspungene indskrives af Etelster indhændes inden 10 Juli til A. O. Wierle, 1818 Danesv. Ave., St. Paulingham, Wash.

Ottoland.

Der end 5,000 Menigheder var forleden samlede i Waltons Pavillion i San Francisco for at høre Prædiken mellem Emma Goldmann og Socialitten R. L. Steelet. Samet var: "Det er jo ikke Socialismen der løser de sociale Problemer." Det gik godt til og begge Sider gavde stemm på Sejren.

Hugdomforeningen i Prof. Stenrods Menighed gav forleden en Reception i St. Peters Underetage. Det var formelig til øre for almængaden, som ved denne Aftning højedes velkommen og indskades til at deltag i Hugdomforeningens Aftende. Undertegnede bemærkede Aftningen til at tale Claussen-Missions En. Det var en bugnede Aft.

Samme døgn i Prof. Stenrods Menighed i Ottoland også holdt Reception i St. Peters Underetage. Det var formelig til Prof. Stenrods Menighed og Hugdomforeningens Høje til Hugdomforeningens Aftende. Undertegnede bemærkede Aftningen til at tale Claussen-Missionens En. Det var en bugnede Aft.

I disse Dage varer mange af vor Menighedsmedlemmer og venner til Almoe. De bliver borte til Østen. Undertegnede fandt bortet godt til at have rejse og hjem se det vafre Land der nord. Da Almoe kom det med rette liges. Hvor det Land har engang ført, han leveres lidt hjem.

M. H. G.

Sacramento, Cal.

For Konferencens Menigheds konference, er også detsiden forsynet med 3 nye Medlemmer, nemlig Mrs. Lazarus, Mrs. Peterfee og Miss Dahlsgren. Datoen er den 25. Maj.

Menigheden. Den 29de Mai bliver konfirmanderne et alt gennem. Og det er besluttet at konfirmationen den 27de, nemlig med en First Sunday Aften den 27de, hvilket har man det bestemt træuet med at få sine Døge fredag til Sejren.

W. H. G.

Ensis, Cal.

Søndag den 10de Mai var en Højtidelighed for Claudia Menighed, nær Suisun. Det var Konfirmation for Jesu unge Menigheder inden den Dag aftenog til Døbs Feste, nemlig: Karen Nielsen, Fred Matzen, Ellen Vanbrecht, Nabel Relsen, Anna Lov og Carrie Lov. Gud give os den konfirmation, som er joest både Unges ejerler givneest Understigningen og af Gud den Heilige velfrigget ved en jævlig Jesu, varetætte ved varer og høre himme ejerler hande for dette Vin og for det tilfællesde!

W. H. G.

Snoddemødet i Chicago.

Snoddemødet i Chicago kom af fulle overtræffelse alle konferencerne bønde frontstædt og finalitært. De Præstekonferencen iDecorah i Ottobec bestyrtede at anbefale Snoden at inddrage Præstebestyrken fra Chicago, da de fleste bønge for, at det ville bli et doorgigt besøgt Møde p. s. i Chicago's østlige Præstegård blands Snoddemødets Menigheder. Chicago-Præsterne ønskede selv det samme, men de vildste, at det ville ejere de østlige Menigheder godt at få et Synodale sjæler, selv om jævne fra Westen kom. Nu viser det sig, at det bliver det store Snoddemøde nogensinde afholdt, idet over 1,000 alt har meldt sig. Henimod 250 Præster, næsten hæfde mange Delegerater, over 500 Sanger, henimod 100 Hugdomforeningsmedlemmer, dette er atmanede tal, da vel emnet noget længere til. Men hertil er over 1000 angift. Det er et fuldt skønt arbeide i en Storm, hvor de fleste har indtrænet at få Møde til alle, men joa villige er mange, at Møde har tilhørt sig at midde op til 6 Østerster i sine Øjem, hvor de til baglægden trenger Rummet selv. Men dette feltværtige ved Indlegetingen i disse Dage ejer til til, at man isoler, at hører det er Hæderen, der er der også Quarum. Derfor ser man også øste, at de, som har sine Øje, er hertil noget eller far imod 1 eller 2, mens mange med sinne Øje og stor Ømmer for lundt bæber 2 og 4 og 5 og 6. Omvis alle bibluelle Møgtere blir kjempe og hun be befælighede komme, til alle 250 tilhærende bare selvt le, hvad det behøver af Økonomi, at have ina mange ejerler, og Ørtesfolket glæder sig til det.

W. H. G.

At Luther College bliver forsynet med 50 Instrumenter, flere Sanger og Carlo A. Sperati som vedes til konfirmation, er noget af det glædeligste af det hele. Det er ikke sit, at man fører konfirmation til et høje landet Hornsundet, som vores Stolegutter har past. Det berettes, at Kristiania havde af de forenede Staters Høje Hul bestridt en biøle Gutter, at det er den bedste "Collene Band" i Stolerne." Ruliforplet Hul fortæller en Kunde i Dane County, Wisconsin, og holdt konfirmerter i Madison den 12. og 13. aftenes. Stoultion den 13. og 14. aftenen. Oxfordville mellemsiden den 14. am Eftermiddagen. Belejret den 14de am Aftenen. Ruliforplet kommer til at "Jette for Godes" i Chicago, til for det jævne ejerler det ved den store konfirmation i Auditorium, hvor det blant andet ledesiger Niels Rappold i hendes Højskole Sang "Træningern af Søn" af Bechow. Det næste aftenet det ved Bondturen den 17de og det er nu mittejuni, da jeg har dem ved det store Hædermøde den 16. hvis ejerlerne ikke et for travlt efter Disse konfirmer til at få på liden samme Dag, de anfører.

Om den store konfirmation, Domstolsturen har Hædermønen, den store fellesværtige konfirmering. Dagen efter konfirmeren, Hugdomforeningens og meget andet til Snoden hørte bringe detaljeret Underskriftning.

A mit Sted.

"Mens jeg var en ung Gut og gifte mit Sted," sagde en berømt ejerler til en meget ejerlomt Tilbæterflade. "Jeg var et Barn, som jeg aldrig kan glemme, — en Mand, som var bunden til en ejerler, blev for Gæstetilskudt glemmet Gaderne i min Hæder, med Stænger ioverflænet og blodig af Vidtiltag. Det var en unnerende Sted. Det mange ejerleller? Nej, for en Hæderdelte, klar der øgen af hans Medmenighed, som tilhørte sig at hans Bibliotekene med ham? Nej, han, som var tilhørt i Bruden, var en konstabelig menestelig Lovs Sted; og denne blev de gjennemført for sidste Gang.

"Mens jeg som Student svindt mig ved Universitetet, var jeg et ondt Barn, som jeg aldrig kan glemme, — en Mand, hvem fætt til Rettettedet, hans Arme var hældne, hans Hals var blest som Døden. Lienderen var ikke vægt rettede mod ham, da han fætted ud af Hængslet. Begivenheden var en af det hånd Sted? Var det nogen Gen, som fættede hans Strafre og lagde: "Væg den om din Hals, jeg har i din Sted?" Nej, han måtte ikke være Krogs Sted. For mange ejerbedelser? Nej, for en Brode. Den hende stjælte en Pengeposse ud af en Poltnogn. Han brød Queen i

et Stoffe og høde for det. Ogaa dette var en foranderlig unnormalig Lovs Stof; thi det var sikkert Geng. at Dødsstraf udværes for jævnstør forbrudelser.

"Sag Jon et andet Sogn, — nuat det var, kommer iffr Tagen ved — jeg Jon mig selv baa sogn en Tønner paa Kjernemens Sand, jeg fortalte ikke andet end Detræbe. Hvor en Tønd? Det, jeg mange, mange døgder, Jon jeg havde givet mig Hældig i mod Guds ubesvarelige Lov. Men jeg Jon ejer, og va Jon Jesu, min Borgen, indstæjen i mit Sted og død paa støret for mig. Jeg Jon det og gived ej sig overlade. Og jeg an Jon det for min Pligt at Lemme lid og fortæle ejer om denne Kærlighed, om I ejla vilde se faaledes og leve."

Hvad er Guds Raad?

Det er, at han af Jævne Herlighed for vor fædre Villups og Mesters (Kjær Stift) Stofd forlader os alle vore Tønner, aftræper al Brede, færet fra Kjæderi og Villborelse, træjer vest Kjært ved Kroen og hen Hellig-Kroen, splører, helliggør og retterdigter, uborgt af ill sine Barn og Kjærlinger, præber og formfer os med sine Gæster, udslæter os fra og befriar os imod Djævlenes Angreb. Kjærlig os derhos det enige Liv og Sælgelid; desuden forlænger giber op opholder ham dette tidsløse Liv med al den Kraft, idet han herlig bringer løftige Dommedags-og Jordens Stætninger. Dienste og Medvirkning. Af disse Dage Jon al Verden aldrig komme til at fortæsse end ikke en af de mindste, enlige hem alle sammen ejer nogle af de store; ja ved sit Kjæderi, Villborelse, Færdighed, Fortægt og allehanda Sogn ber fortæuer den uben Døbt Frede. Død og Kjænde. — Luther. 6. 499.

Bare denne ene Gang.

"Bare denne ene Gang, Herr," sagde Vermere til ham. Han var en afhører ved en Blomd, hvilket holdt sig fra Sundes Døg, men var imod Handt dem og løffedes af dem.

Ja, han vilde være klar for engangs Stofd, han ejla. Den lille Hje Skovdelen, men hos Hje heller ikke, af Skovdelen ville icke have.

Oller et Minst kom her Herr, og ejter den farlige Sitte var det ikke Jon panfælge at få hem med den velte Hjerte, krest i Testest, Jon i Træbuet, Jon til Zællebordet.

Om Tærbogen pleieban altid at gaa i Kirke. Det havde han lært af Jim Weber; og ingen var dog for glad i haat Jon hans Roder. Men da Tærbogen kom, Jon som oftelemmer.

"Bare denne ene Gang, Herr!"

Verden Jan vilde præbile when Ni, Jan Jon vi have en fornærlig Dag. Bare denne Gang."

Gænde Mari dag bare fornærlig, hvilken tilrig Vej han slog ind paa! Fornærligheden bestod i at han jo lå og drifte. Man hulde Je, hvor meget man hunde male. Tærefter jærlig sagte: "Vad es Je, om vi kan fås Hæl bræffen?" Han var jo den ungste i Hærelspigen.

Staffers Kærl? Han døf med dem alle og døf Jon alle, og da den ene ejer det anden, "præbile sig leiv" og havde sig Hjem, Jon job Kærl endnu og døf. Tilholt blev han af den ubornærlige Verl fullet ud paa bladen.

Kærlig Borgen fandt Politiet hem liggende paa Jordens for albrig mere at andre sine Linie i denne Verden.

Tærl, hvilken forhændelig Mandt at gaa ind i Enigheden paa. "Bare denne ene Gang!" Tærl var hans ene Roder, hans Roder. Han Sættedes Sørg ved denne Etteretning! Var det noget Trost for dem, at det var „bare denne ene Gang?"

Sædømde.

En Gub vil heller Døjet Scand Sædø af den næste Sæde Wigde i Sællard 19 til 21 Mai. Webster beundrer med Gabellene Kl. 10:30 Form. Program:

1. Absolution, Ref. C. H. Ingelstad, Sæpl. C. J. O. Petersen.
2. Menighedslemmernes Pligt til at deltag i Menighedsmedlerne, Ref. C. J. Oden, Sæpl. R. C. Jels.
3. The Evangelical School, Ref. M. Haugstad, Sæpl. R. Kjeldsen.

4. The Fruits of Faith, Ref. O. A. Stubb, Sæpl. J. O. Dale. Hæringssprællen, O. Væge. Sættede af H. W. Ternquist. Godt velgående Webet.
5. The Evangelical School, Ref. M. Haugstad, Sæpl. R. Kjeldsen.

J. O. Dale, Seft.

Læbomæd.

Hvis de sæller et bo ved et Sted vor ejers Øen har rigelig Aldgang et Jon en god Stakeuddannelse, Jon Jon til Portland, Wash., og filtre ejer et Hjem nu, til rimelig pris. Hvor Letter eller Land i østre eller mindre Stæller har man henvende sig til John Stentzne som boer ved Stedet, ejer man vil træffe ham ved at gaa ind ved Culmins Office, 102 Verdens Hdg. Tacoma, Wash.

PACIFIC DISTRIKTS PRESTER OG MEINIGHEDER.

Seattle.

Immanuel Lutherske Kirke af den Norske Synode, Hjørnet af Olive St. og Minor Ave., Lake Union end—Gudstjeneste hver Søndag Formiddag Kl. 11 og Aften Kl. 1. Sændagskole Kl. 8:45.

H. A. STUB, Pastor.
1210 Thomas St. Tel.: Main 4428.

Newman, Cal.

Gudstj. 1ste og 3de Søndag i hver Maaned, Kl. 2 i den tysk-luth. Kirke Sændagskole Kl. 1.

Stockton.
Gudstj. 4de Søndag Kl. 2:30.
H. W. SØRENSEN, Pastor.

Portland, Oregon.
Gudstj. hver Søndag Form. Kl. 11
Aften Kl. 8:10 Vor Freiders Kirke. Hjør-
net af E 10 og Grant St. Tag Bellwood
eller W. R. eller W. W. Sparrow Kl.
10 Grant St.

Kelso.
Gudstj. efter Tillysing.
O. HAUGER, Pastor.

Silverton, Oregon.
Gudstj. 1ste, 2den og 3de Søndag
Kl. 11 Form. paa norsk 1ste og 2den
Møndag Kl. 7:30 Aften paa engelsk.
Ungdomsforeningen møder den 2de
Møndag kl. 8:30.

Barlow.

Gudstj. sidste Søndag i Maanedens
Form. Kl. 10:30 paa norsk og Aften
Kl. 7:30 paa engelsk. 2den Onsdag

i Maanedens Kl. 7:30 Aften paa norsk.

Sodaville.
Gudstj. efter Tillysing.
A. O. WHITR, Pastor.

Santa Barbara, Cal.
Gudstj. hver Søndag Form. Kl. 11,
undtagen 2den og sidste Søndag i
Maanedens, da Gudstj. holdes Kl. 7:45
Aften. Kirken ligger ved Hjør. af Bath
og First St. Tag Oak Park Car. Tel.
Home 1218.

N. PEDERSEN, Pastor.

San Francisco.
The Trinity English Evangelical
Lutheran Church, 2222 Howard St.
near 18th St., San Francisco; ren-
dance, 2222 Howard St. Services
Sundays at 11 a. m.; Sunday School at
10 a. m.; Sunday School in Sun Urne
Chapel every Sunday at 3 p. m.
E. M. STENSRUD,
2222 Howard St. Phone: Market 2148

Oakland, Cal.
St. Paul's English Ev. Luth. Church,
22nd & Linden Sts. Services Sundays
at 11 a. m. Sunday School 10 a. m.

Fruitvale.
Masonic Hall—Services the 1st and
3rd Sundays of every month at 3:30
p. m. Sunday School every Sunday
2:30 p. m.

Hayward and Russel.
Services the 4th Sunday of every
month at 3 p. m. and 4 p. m.
E. B. HUSTVEDT, Pastor.

Sacramento, Cal.
Vor Freiders dansk ev. luth. Menig-
hed—Gudstj. 1ste og 3de Søndag i
hver Maaned. Kl. 11 Form. og 1:30
Aften. 2den og 4de Søndag Kl. 7:30
Aften i Pythian Castle, Hjør. af 3rd og
7 Sts.

Walsun.
Livermore, Pleasanton, Paso Robles,
San Luis Obispo.
Gudstj. efter Tillysing.
W. A. LARSEN, Pastor.

Bellingham.
Elmæs Lutherske Kirke, Grant St.
nær Gladstone. Gudstjeneste hver
Søndag Form. Kl. 11 og Aften Kl.
7:45. Alle Formidlagsgudstjenester
holdes i det norske Sprac og alle At-
længsgudstjenester i det engelske Sprac
Sændagskole Kl. 10 Formiddag.

O. J. ORDAL, Pastor.
1460 Humboldt St. Tel. Main 2701.

Astoria, Oregon.
Astoria første norske ev. luth. Kir-
ke af Den norske Synode, Hjørnet af
2nde og Grand Ave. Gudstjeneste hver
Søndag, undtagen den første i
Maanedens; Formiddag Kl. 10:45 og
Aften Kl. 8.

THEO. P. NESTR, Pastor.

417—29th Street.
Quincy.

Gudstjeneste den første Søndag i

Maanedens Kl. 11 Formiddag.

Oak Point og Alpha, Wash.
Gudstjeneste efter Tillysing.

Chinese, Wash.
Cainach Ev. Luth. Menighed—Gud-
stjeneste hver Søndag Form. Kl. 11 paa
norsk og Aften Kl. 7:30 paa engelsk.
Sændagskole Kl. 10 Form.

O. J. HUSTVEDT, Pastor.

Genesee, Idaho.
Vor Freider—Gudstjeneste som Re-
gel hveranden Søndag Kl. 11 Form.
Sændagskole Kl. 10 Form.

The Eng. Luth.—Services every
other Sunday at 3 p. m.

Clarkston og Lewiston.
Gudstjeneste en Gang i Maanedens
Sændagskole for Gudstjenesten.

**Kamiah og Kanada, Kennewick, José
og Hawaii.**
Gudstjeneste efter Tillysing.

O. C. HILLEKRON, Pastor.

Stanwood, Wash.
Trefoldighed—1ste Søndag i Maanedens
Form. Kl. 10:30 paa norsk og Aften
Kl. 7:30 paa engelsk. 2den Onsdag

i Maanedens Kl. 7:30 Aften paa norsk.

Freeborn.
Gudstj. 1ste og 3de Søndag Kl. 11
Form.

Camano.
Gudstj. 2den og 4de Søndag Kl. 2
Eftern.

Florence.
Gudstj. 2de Søndag Kl. 2 Eftern.
H. M. THERNAGEL, Pastor.

PACIFIC DISTRIKTS PRESTER.

Anborg, O. H., Parkland, Wash.
Box, O. Box 14, Lawrence, Whatcom
County, Wash.

Breitvik, G. J., Chinook, Wash.
Klickitat, J. Box 115, Rockford, Wash.

**Burke, P. C., or Pratt Rd., Everett,
Cal.**
Hjørne, A. O., 1518 Donovan, Box, Bel-
ingham, Wash.

Elmer, P. D., Ell, Wash.
Benton, H. C., Silver, Wash.

Freig, T. L., Teller, Alaska.
Christensen, H. A., 823 Atlantic Ave.,
Oakland, Cal.

**Carlson, L., 514 Harrison St., San
Francisco, Cal.**
Dale, J. O., Bothell, Wash.

**Higer, Olf., 1707 So. 1 St. Phone:
M 1278.**

**Poss, L. C., 2530 Lombard Ave., Eve-
rett, Wash.**
Greenberg, O., 2428 Howard St., San
Francisco, Cal.

**Haggen, O., 125 E. 18 St. Tel. East
621 og 8-1725, Portland, Ore.**

**Hansvold, S. H., 827 34th St., Oakland,
Cal.**

**Hartstad, H., Tel. State 61, Parkland,
Wash.**

Heileman, O. C., Genesee, Idaho.
Holden, O. M., 814—5th St., Coeur d'
Alene, Idaho.

Heimdal, O. K., Parkland, Wash.
Ingerstrøm, H. F., Fir, Wash.

Johansen, L., 204 J St., Fresno, Cal.
Larsen, W. A., 1400 O St., Sacramento,
Cal.

**Nestor, Theo., 417 29th St., Astoria,
Ore.**

**Norgaard, C. H., 2 622 Webster St.
Phone: 5224, Roskane, Wash.**

**Ordal, O. J., 1460 Humboldt St., Tel.
Main 2702, Bellingham, Wash.**

**Pedersen, N., 1809 Milpas St., Tel.
Home 1213, Santa Barbara.**

**Petersen, Ove J. H., 1707 So. 1 St.
Phone: M 1278.**

**Stub, H. A., Tel. Main 4428, 1215
Thomas St., Seattle, Wash.**

Sprague, H. W., Box 4, Newman, Cal.
Stensrud, E. M., 2222 Howard St., San
Francisco, Cal.

Tjernagel, H. M., Stanwood, Wash.

Tingsstad, O. A., Ballard, Wash.

White, A. O., Silverton, Ore.

Xavier, N. P., Parkland, Wash.

**Kasserer for Indremissionen
i Pacific District.**

T. K. BROV

2125 South J Street.

Merk.

Alle penge til bestyreret fra Parkland Fornelser sendes hovedstiftet til P. Z. Vorsen, som nu er bestyrer for Øjenstet.

G. P. Biland.

Medtaket til Barnehjemmet i Parkland.

Bed Post. M. Borge, fra 2. og 3. Støren, \$3; Mrs. Blieke, \$1.68; bed G. P. Biland, samlet ved C. H. Rosling af følgende: T. H. Rosling, \$5; L. C. Hansen, \$5; G. H. Berlien, \$5; E. H. Rosling, \$5; Christenber Cision, \$5; J. T. Andersen, \$5; Mrs. John Sorlien, \$5; E. B. Gundersen, \$2; J. G. Dale, \$2; G. L. Simseth, \$2; Mont Omega \$1; G. J. Erickson, \$1; L. O. Villegaard, \$1; L. A. Opheim, \$1; Mrs. H. Guller- sen, \$1; Gilbert Christensen, \$1. Dette penge skal bringes til forstil- lige forbedringer i huset. Bed J. T. Larson fra Volt. Preus, \$1. Bed O. Borge fra Sami Williams, \$2. Bed Post. M. Borge fra en ukonst i Post. R. A. Common's Held, \$25. Den bimdeforeningen i Arlington, 1 støte blodet og 25c; Strøbel og Erickson, 6. Post Sto; Mrs. T. Larson, 1 Aug. 2 bread pens, 1 tub, 8 eggs, 1 bowl, 1 mug, 2 butter spoons, 1 butter table, 1 butter bowl, 1 dish pen, 2 white crock, 2 tumblers; Gjermund Storvækt, 12 dusin egg.

O. A. Bakke, sto.

Til Jæbre Mission, Pacific District.

Bed Pastor P. Berntsen fra den døde en. Quib. Webb i Kr. cala. Col. \$ 1.00
Bed Post. L. C. Johs. Officer fra Mghd. i Everett Wh. 20.00
Past. P. Berntsen, Mrs. W. Borge, \$1; Mrs. Biland, \$1; Misjonssforeningen i Parkland, \$7.50 7.50
Pastor Tjernagel, samlet af Nellie Frostad i Comox, W. A. Sandvik, \$1; Mrs. H. A. Sandvik, \$1; R. P. Frostad, \$1; Mrs. R. P. Frostad, \$1; Mrs. Anna Frostad, 25c; Miss Anna Frostad, \$1; Levi Thompson, 50c; Mr. Nelson, \$1; Carl Lund, 25c; Miss Bodin, \$1; Karen Nelson, 25c; T. Thompson, \$1; Mr. J. Sandbu, \$1; B. Borgeson, 50c; R. W. Knudsen, \$1; Miss Julia Knudsen, 25c 12.50

Samlet af Volstrup Borgeren i samme Mghd.: Sophia Værchon, \$1; Post. Ber- reson, 50c; H. C. Berreson, \$1; S. Johnsen, 50c; T. Johnsen, 50c; R. Knud-

sen, 50c; Mr. og Mrs. P. Q. Hold, \$1; Mrs. Opdahl, 50c; Mrs. Lisbet Hold, 25c; Mrs. R. Lærke, 50c; Henry Jacobson, 50c; Hilbert Knud, 50c; Elmer Johnson, \$1; John Christ- son, 50c; Mr. og Mrs. J. P. Larson, \$1.50; August Helmer, 50c; O. R. Teel, 50c; 11.25
Bed Post. R. G. Høje ved John H. Høje fra Cutler Night, Wash.; H. B. Hansen, \$2; G. H. Bruland, \$2; D. Ejellish, \$1; Emil Berg, \$1; G. C. Lingelton, \$1; R. G. Bruland, 50c; Peter Petersen, \$1; Tollef Petersen, 50c; Ole O. Bruland, \$1; Claus Sand, \$1; John H. Høje, \$1; Wandal Co., \$1; Otto Sol- tren, \$1 14.00
Bed Pastor O. Borge: Mrs. Anna Williams, Mrs. Berne 1.00
Bed Pastor Dale, Bethell Wh. Støte Hjelk, \$1; Oscar Hansen, \$1 2.00
Bed Post. J. Waffan fra Terfoldsbygda Whd. Fred- ford, Wash. H. C. Daniels, \$1; Mrs. H. C. Daniels, \$1; Elsie Daniels, \$1; Theodore, \$1; Marcus Daniels, \$1; Ubert Daniels, \$1; Almer L. Larson, \$1; Oscar Olsen, \$1; Mr. C. Larson, \$1 9.00
Am. Trægård Whd. Clinton og Lee Parf. 25b.; Louis Olson sen., \$1; Mrs. L. O. \$1; James Olson, \$1; Louis Olson, Jr., \$1; G. O. Olson, \$1; Anna Jensen, \$1; H. A. Jensen, \$2; O. T. Wettin, \$1; Mrs. O. T. Wettin, \$1; Anna O. T. Wettin, \$1 11.00
T. Hansen \$94.00
Tønna, Wash., May 14, 1908.
T. A. Sto, Adjunkt,
Nettelser.

I "Pacific Herald" for 1ste Mai 1908 i skriften for Jæbre Mission fra Pastor Knud: Etterminne til Gun- ge, hal vore Etterminne. I Wil- felson hal vore J. W. Falcon og Mrs. A. Simson hal vore Mr. & Mrs. Amut- sen. I minne Mr. i skriften fra Pastor W. A. Larsen står her: R. Knudsen, hal mere Mr. Lund \$1, og Edward, Col. fra R. N. \$5, hal vore R. N. \$1.

Der kan af den memefolige fort- mit ikke udhæves nægt fra flor og harflinget eller jordflinget, at bei- le idem kan omstødes af Jæbre Mission. Men Guds Ord står fast og iført som en Mur, der ej kan omstødes. - Største Frejdtil den sige.

Attend The Pacific Lutheran Academy and Business College

The Pacific Lutheran Academy and Business College offers the following courses: Preparatory, Normal, Commercial, Stenographic, College or University Preparatory, Music.

In addition to offering the above regular courses the school also aims to meet the needs of students who can attend but a short time each year.

It also aims to afford students an opportunity to make up deficiencies in particular branches, to prepare for teacher's and civil service examinations, to study and review the common and high school branches etc.

The privilege thus afforded students of selecting just such subjects as they need and completing them in from three to six months makes this school accessible to a large class of students who are unable to pursue successfully an inflexible course of study.

Students are received any time without examination, and will find classes to suit them.

Total expenses of tuition, room and board for nine months \$160 six months \$110, three months \$60.

Fall term opens October 1. Winter term opens January 7.

Write for the new illustrated catalogue explaining the many unique features of this school.

Address N. J. Hong, President, Parkland, Wash.

The Post Office

Confectionary Store.

Everything in our line. Large stock of latest and standard stationery
D. CARL PEARSON,
Stanwood, Wash.

STANWOOD

FEED & SALE STABLE

Rigs for Rent — General Teamng

J. W. Hall, Propr.

KLAEBE DRUG CO.

For Speciellet er et slæbere Recepter
medtagne fra de fleste børses værde.
Stanwood, Wash.

BEN WILLARD

Undertaker and licensed
Embalmer
STANWOOD - WASH.

Geo. J. Ketchum

Dry Goods, Boots, Shoes & Fancy
Groceries. Wholesale and retail.
Stanwood, Wash.

Heavy Shelf Hardware
STANWOOD - WASH.

Dr. Hartman

Ecclesiastical Page
Geo Christiania Universitet.
Sunset 171 Independent 16
Stanwood, Wash.

J.T. WAGNESS

PHOTOGRAPHER
Latest and up-to-date work
STANWOOD, Wash.